

Gospel for Votive Mass of the Most Holy Eucharist

3

Luke 24:13–35

Tonus Evangelii

D

Ominus vobíscum. R. Et cum spí-ritu tu-o.

V. Lécti-o sancti Evangé-li-i secúndum Lucam R. Glóri-a tibi, Dómine.

E

cce du-o ex dis-ípulis Iesu ibant ipsa di-e prima sábba-ti in cas-

téllum, quod erat in spá-ti-o stadi-órum sexagínta ab Ierúsalem nómi-

ne Emma-us. Et ipsi loquebántur ad ínvicem de his ómnibus quæ ac-

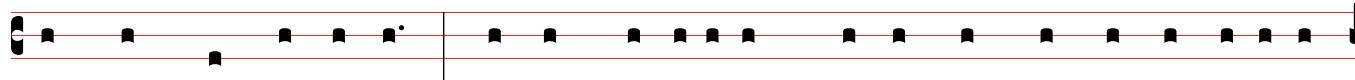

cíderant. Et factum est, dum fabularéntur et secum quárerent, et ipse

Iesus appropínquans ibat cum illis: ócu-li autem illórum tenebántur, ne

e-um agnóscerent. Et a-it ad illos: « Qui sunt hi sermónes, quos confér-
ris ad ínvicem ambulántes? » Et stetérunt tristes. Et respóndens unus,
cu-i nomen Clé-opas, dixit e-i: « Tu solus peregrínus es in Ierúsalem, et
non cognovísti quæ facta sunt in i-li-a his di-ébus? » Quibus ille dixit:
« Quæ? » Et illi dixérunt e-i: « De Iesu Nazaréno, qui fu-it vir prophéta,
potens in ópere et sermóne coram De-o et omni pópulo; et quómodo
e-um tradidérunt summi sacerdótes et príncipes nostri in damna-ti-ó-
nem mortis et cruci-fixérunt e-um. Nos autem sperabámus qui-a ipse es-
set redemptúrus Isra-el; at nunc super hæc ómni-a térti-a di-es est hódi-

e quod hæc facta sunt. Sed et mu-lí-eres quædam ex nostris terru-érunt

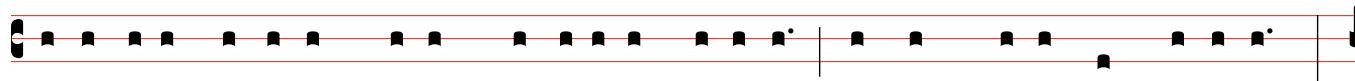
nos; quæ ante lucem fu-érunt ad monuméntum et, non invénto córpore

eius, venérunt dicéntes se ét-i-am vi-si-ónem angelórum vidíssse, qui

dicunt e-um vívere. Et abi-érunt quidam ex nostris ad monuméntum

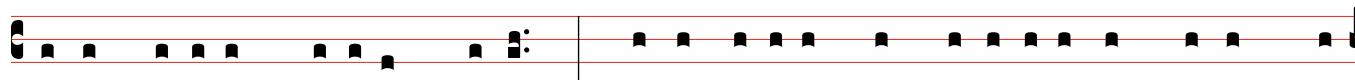
et i-ta invenérunt sicut mu-lí-eres dixérunt, ipsum vero non vidérunt ».

Et ipse dixit ad e-os: « O stulti et tardi corde ad credéndum in óm-

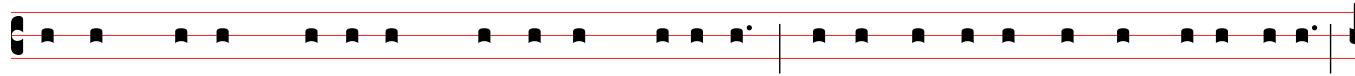
nibus quæ locúti sunt prophétæ! Nonne hæc opórtu-it pa-ti Christum,

et intráre in glóri-am su-am? » Et incípi-ens a Mó-yse et ómnibus pro-

phé-tis interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris, quæ de ipso erant.

Et appropinquavérunt castélo quo ibant, et ipse se finxit lóngi-us ire,

et co-egérunt illum dicéntes: « Mane nobiscum, quoni-am advesperá-

scit, et inclináta est iam di-es ». Et intrávit ut manéret cum illis. Et factum

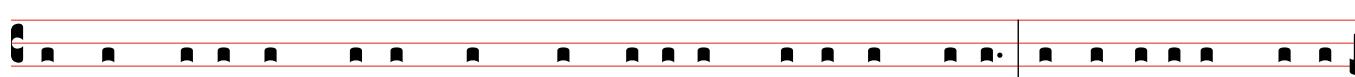
est, dum recúmberet cum illis, accépit panem et benedíxit ac fregit,

et porrigébat illis. Et apérti sunt ócu-li e-órum et cognovérunt e-um;

et ipse evánu-it ab e-is. Et dixérunt ad ívicem: « Nonne cor nostrum

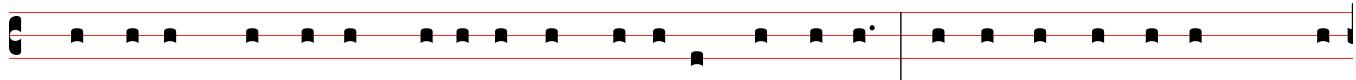
ardens erat in nobis dum loquerétur nobis in vi-a, et aperíret nobis

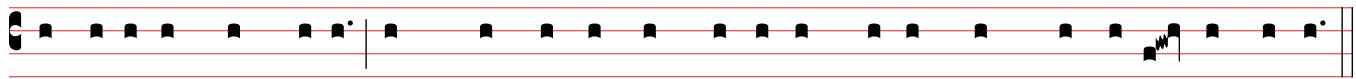
Scriptúras? » Et surgéntes e-ádem hora régréssi sunt in Ierúsalem, et in-

venérunt congregátos Undecim et e-os qui cum ipsis erant, dicéntes:

« Surréxit Dóminus vere et appáru-it Simoni ». Et ipsi narrábant quæ

gesta erant in vi-a, et quómodo cognovérunt e-um in fracti-ó-ne panis.

V. Verbum Dómini. **R.** Laus tibi Christe.